

Тамара Гнатович

Казка про Добрижа

Віршована казка

Тернопіль
2015

ББК 84 (Укр)-91

Г 56

Гнатович Т. М.

Г 56 Казка про Добрика: віршована казка для дітей /Т,М,Гнатович
- Тернопіль : ТзОВ "Терно-граф". - 2015 - 16 с., іл.

ISBN 978-966-457-261-0

Автор пропонує дорослим і малятам віршовану казку про
непереможність сил Добра на нашій планеті.

Літературний твір призначений для вчителів, педагогічних
працівників дитячих навчальних закладів, юних читачів та їхніх батьків.

ББК 84 (Укр)-91

Редактор – Богдан Мельничук, член Національної спілки
письменників України

ISBN 978-966-457-261-0

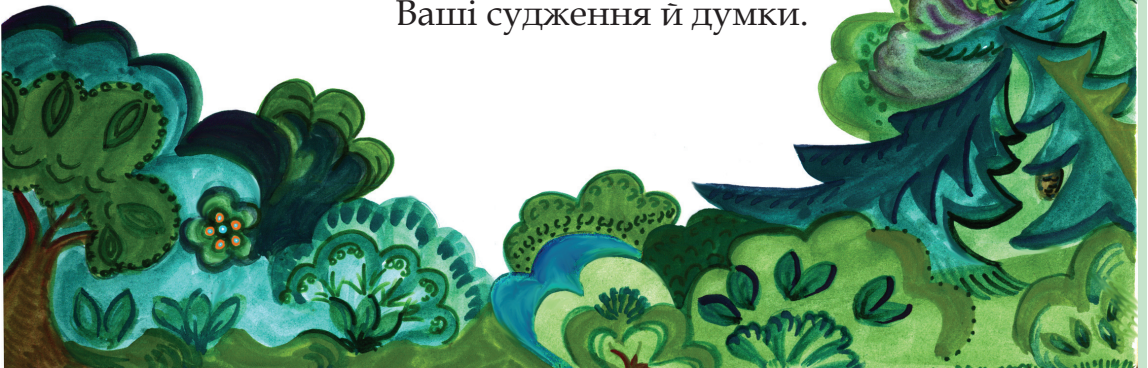
©Гнатович Т. М., 2015

©Костишин С. А., художник 2015

©ТзОВ "Терно-граф" 2015

Біля дуба на узліссі,
Де квітує сон-трава,
У піжмурки грають рисі,
Мрії вгадує Сова.
Лев казки розповідає,
Пише музику й слова,
А Цвіркун пісні співає, –
І збуваються дива...
У веселім товаристві,
Серед зелені й тепла,
У думках крилато-чистих
Підростало тут хлоп'я.
Та якось, коли, не знаю,
Як у листя вбрався ліс,
Мешканцям лісного краю
Вітерець листа приніс.
Там не було вихваляння,
А написано ось так:
– Всім зібратись на світанні,
Де розквітне пишно Мак.
Після довгого мовчання –
(Хто ж прислав оці рядки?),
Мовила Сова:
– В пошані
Ваші судження й думки.

Знаю нині добре дуже,
 Що велика ми рідня,
 Завжди разом сильні й дужі:
 Птахи, звірі, комашня.
 Переконана у тому,
 Хоч і правда непроста,
 Що хлоп'я наше знайоме,
 Ох, причетне до листа.
 І, папір щипнувши скраю,
 Ще побачила слова,
 Прочитала:
 - «Вас вітаю,
 Зичу сонечка сповна!
 Та повзуть наш край спалити
 Злі примари і хандра,
 Кличу всіх за волю битись,
 Захищати світ Добра!»
 Лист-повідання упустивши,
 Птаха всілась на стілець,
 А папір, в сувій скрутившись,
 Полетів, як вітерець.
 Вміло вибрав чисту дошку,
 Прикріпився там й відкрив
 Різні символи, мов брошки,
 Що дивились в об'єктив.

Появилась телеграма,
Як від помаху руки,
Карта лісу – панорама,
Там виднілися шишки.
Було ще багато знаків,
А найбільших – мабуть сім.
Де шукати квітку Маку? –
Невідомо було всім.
Та порадниця Сорока
Не підвела колектив:
Оповіла про сім років,
Як у лісі Добрик жив.
Тут він мужньо і завзято
Від вогню всіх рятував,
А коли прийшла біда, то
Буревію відсіч дав.
У посуху найстрашнішу
Він розчистив потічок,
Де краплини наймаліші
Забавляють діточок.
Та й квітки, що він лелієв,
Мають сили неземні:
Пелюстками сіють мрії,
Проганяють сні сумні.

Також він потоки грізні
 Повернув на озерце,
 Де тепер хвороби різні
 Місце обминають це.
 Поспішаючи в дорогу,
 Справив килим-зореліт,
 Що надасть враз допомогу
 В нічку темну і ледь світ.
 А коли зелений колір
 Геть пропав з усіх рослин,
 Він цю загадку у полі
 Розгадав за п'ять хвилин.
 Не закінчила Сорока,
 Як почула з-за крила:
 - Ви погляньте в світ широкий -
 Карта лісу зацвіла!
 І незвична телеграма
 Опустилася до ніг,
 Де цвіла духмяно брама,
 Всіх скликаючи з доріг.
 З неї впевнено, квапливо
 Вийшов дідо Лісовик,
 Привітав присутніх щиро
 В тихім шелесті осик.

Ще сказав:

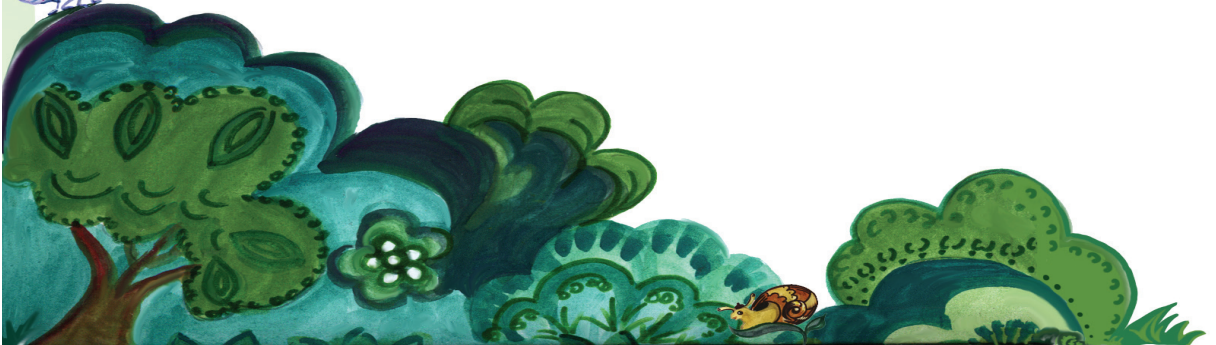
- Чудово, друзі!

Ви назвали справи ті,
Де із Добриком в союзі
Лихо здужали в житті.
І тому для вас позначу
Напрям в лісі – не між хмар,
Де пройшовся Добрик, значить,
Там засвічу вам ліхтар.
Вогник той побачить чітко,
Лиш Орел зіркий з висот,
Приведе усіх до квітки
Через ниточки пригод.
Та мерщій... слизькі примари
Хочуть вкрасти символ-Мак,
Там триває битва зараз,
Стримав Добрик сто атак.

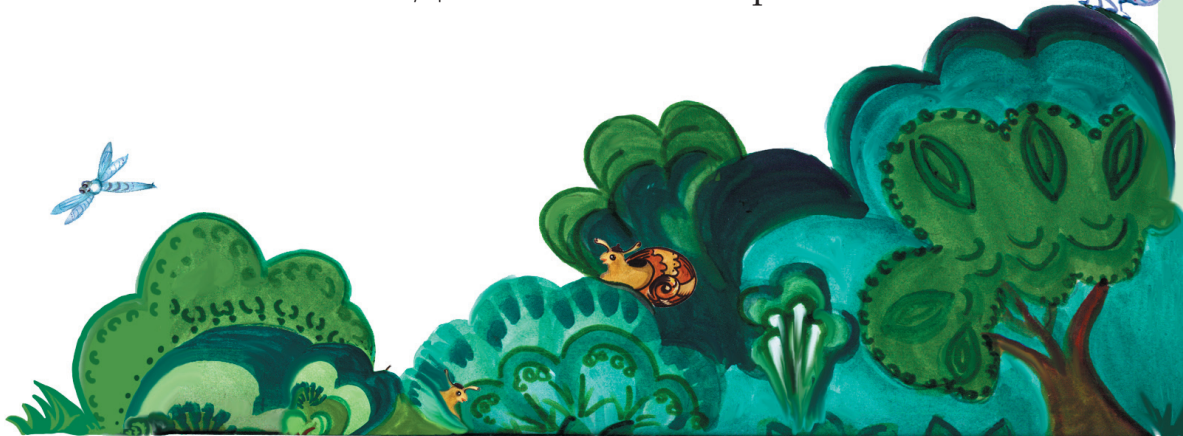
Усміхнувся загадково,
Як з'явився, так і зник
Десь у пахощах ранкових
Наш дідуньо Лісовик.
Та не спав підступний Вихор,
Налетів на тихий ліс,
Гнав біду та сів лихо,
Щось бурчав собі під ніс.

Лише Білка-Непосида
Не злякалась чужака,
А покликала сусідів
До кремезного дубка.
Щоб не чути гніву гостя,
В яр спустились – хай шумить,
Стали там шишки за зростом,
Почекали трішки, мить –
І з шишок могутня стрілка,
Піднялася з-під ялин,
Та вперед помчали стрімко,
Де ліхтар сіяв один.
І, як тільки птахи й звірі
Підійшли до світлячка,
Зникла темінь брудно-сіра,
Як від помаху смичка.
А той Вихор-задирака
Поколов об терен ніс,
З лісу так втікав бідака,
Що залишив вітровіз.
Вітровіз був незвичайний:
З темних й білих зірочок,
З боку розписи печальні,
Де крутився Вітрячок.

А допитливі звірята
Подружились з Вітрячком
Й поспішали, як на свято,
Тут усістися рядком.
Сформувався з воза поїзд
Світлоносний та прудкий;
За Орлом помчав героїв,
Шлях долаючи крутий.
Так летіли і з-за хмари
Рахували ліхтарі,
Над п'ятьма уже промчали,
Наче справжні звіздарі.
Шостий – виринув з туману,
Ніби плакав, мерехтів,
Мав страшну, пекучу рану
Й розповісти щось хотів.
Вітрячок же наш рішучий
Не чекав, а так дмухнув,
Що пропав туман повзучий,
Втік у хащі й там заснув.
За турботу й допомогу
Без доскіпливих порад,
Показав ліхтар дорогу,
Де живе їх сьомий брат.

Тут Сова та пильний Сокіл
 Піднялися до Орла,
 Щоби разом, бік до боку,
 Воювати проти зла.
 А воно, лишень уздріло
 Їхній поїзд-вітровіз,
 З переляку аж присіло
 І гриміло з-за беріз.
 Серед жовчного сичання
 Завиднілась вдалині
 Постать Добрика в сіянні,
 У незвичному вбранні.
 Внук Добра боровся мужньо,
 То з'являвся, то зникав,
 Зі звірятами він дружно
 Мак прекрасний захищав.
 Помагали блискавиці
 І міцні сталеві мечі,
 Стали поруч звірі, птиці
 Побороти зла корчі.

Тут лиха примара в бубон
Кликнула кульгавий страх, –
Той хотів стрибнути з дуба,
Та заплутався в гілках.
І тоді бридке створіння
Добрик легко подолав.
Тож почулось шамотіння, –
Лихо зникло між отав.
Враз полилось ясне сяйво
В небо та по всій землі,
Мак розквітнув життєдайно –
Щезли біди та жалі.
Дощик з хмарки голубої
Скинув крапельки роси,
Дідуся привів з собою
І до гурту запросив.
Гість розправив дужі плечі,
Заспокоїв шум дібров.
Упізнала враз малеча:
«Той Дідусь – то є Добро!»
А Добро радів усьому
І, як славний чарівник,
Розказав, що в кожному домі
Мак – найперший захисник.

Мак житло оберігає,
Відганяє, нищить зло,
Від нещастя обороняє
І несе душі тепло.
Так завершилася битва,
Де ми з Добриком разом
Побороли зло, щоб жити
В Щасті з Миром та Добром.
Тож нас підлість не здолає –
Це вже кожен зрозумів,
Бо та дружба, що єднає,
Переможе біль та гнів.

...Ще від автора додам я:
В кожному серці Добрик є,
Захищає він і славить
Осяйне ім'я своє!

Літературно-художнє видання

ГНАТОВИЧ Тамара Михайлівна

Казка про Добрика

Віршована казка

Редактор

Художник і комп'ютерна верстка

Коректор

Б.І. Мельничук

С.А. Костишин

М.Г. Гуйда

Підписано до друку 22.07.2015 р. Формат 70x100 1/16.

Папір офсетний. Гарнітура Book Antiqua

Друк офсетний. Ум.друк.арк. 4.65. Обл.-вид. арк. 5.58.

Наклад 300 прим. Замовне.

Віддруковано з готових діапозитивів у ТзОВ "Терно-граф",
свідоцтво суб'єкта видавничої справи ТР № 24 від 28.12.04 р.
46020, м. Тернопіль, вул. Текстильна, 18, тел. 52-28-97, 52-28-79